

246. Rosen blusser alt i Danas Have.

251

Allegretto.

(Glæde over Danmark.)

F. Andersen.

dolce *p*

1. Ro - sen blus - ser alt i Da - nas Ha - ve, lif - - ligt
fløj - ter vist den sor-te Stær, Bi - er de - res bru-ne Nek-tar
la - ve, Hing - sten græsser stolt paa Fæd - res Gra - ve, Dren - gen
plukker af de rø - de Bær, Dren-gen plukker af de rø - de Bær.

mf *f*

2. Mine Venner i den danske Sommer!
Mines I den vidt forrejste Mand,
Som saa langt fra Danas favre Blommer,
Her, hvor Sydens Blæst paa Sejlet trommer,
!Flakker fra sit elskte Fødeland?!

3. Udi Øst og Vest og hvor jeg vanker,
Drømmer jeg om Jer ved Danmarks Sund;
Selv iblandt Constantias fulde Ranker
Mines jeg med længselsfulde Tanker
!Løvet i Charlottes Bøgelund.!

4. Klerken raaber i Manillas Rønner:
„Danmark er et lidet, fattigt Land!“
Det forsikkrer Javas rige Sønner,
Selv Batavias skrantne Kræmmer stønner:
!„Danmark er et lidet, fattigt Land!“!

5. Morgenlandets Søn i Kaaber lange
Bag sin Vifte gisper efter Luft,—
Han har spraglet Fugl, men ingen Sange,
Hjerteløse Møer med gyldne Spange,
!Store Glimmerblomster uden Duft.!

6. Fattig Mand, som pløjer danske Lande,
Ryster Æbler af sit eget Træ,
Har en kraftig Arm, en kløgtig Pande,
Korn paa Marken, Mælk i sine Spande,
!Kvien staar i Græsset over Knæ.!

7. Ja, vor danske Jord er sommerfrodig;
Der er Kræfter ved det danske Brød;
Derfor er den danske Mand saa modig,
Derfor var Normannens Kniv saa blodig,
!Derfor er den danske Kind saa rød.!

8. Under lyse Bøg den danske Bejler
Med sin herligvoksne Pige gaar,
Over deres Hoved Maanen sejler,
Svanen i det klare Vand sig spejler,
!Nattergalen højt i Busken slaar.!

9. Dersom sligt for Fattigdom du tyder,
Østens atlaskklædte rige Mand,
Glad mit sorte, danske Brød jeg bryder,
Takker Gud, mens fra min Læbe lyder:
!„Danmark er et lidet, fattigt Land!“!

P. M. Møller.